

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 80/987/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens

(2001/C 154 E/08)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2000) 832 endelig udg. — 2001/0008(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 16. januar 2001)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 137, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I fællesskabspagten om arbejdstagernes grundlæggende arbejdsmarkedsmæssige og sociale rettigheder, der blev vedtaget den 9. december 1989, fastsættes i punkt 7, at »etableringen af det indre marked skal føre til en forbedring af arbejdstagernes leve- og arbejdsvilkår inden for Det Europæiske Fællesskab (. . .). Denne forbedring skal desuden om fornødent indebære en udvikling af bestemte aspekter af arbejdsmarkedslovgivningen, såsom procedurerne ved kollektiv afskedigelse og i forbindelse med konkurs.«
- (2) Direktiv 80/987/EØF⁽¹⁾ har til formål at sikre arbejdstagere et minimum af beskyttelse i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens. Med henblik herpå har medlemsstaterne i medfør heraf pligt til at etablere garantiinstitutioner, der sikrer arbejdstagerne betaling af løntilgodehavender.
- (3) Udviklingen i medlemsstaternes konkursret og udviklingen af det indre marked gør det nødvendigt at tilpasse visse af dette direktivs bestemmelser.
- (4) Af hensyn til retssikkerheden og gennemskueligheden kræves der desuden en række præciseringer med hensyn til anvendelsesområde og bestemte definitioner i direktiv 80/987/EØF. Det er navnlig hensigtsmæssigt inden for rammerne af direktivets anvendelsesområde at præcisere de udelukkelsesmuligheder, medlemsstaterne undtagelsesvis har, og lade direktivets bilag udgå.
- (5) For at sikre en ligelig beskyttelse af de berørte arbejdstagere fastsættes det, at definitionen af insolvens skal tilpasses de nye retlige tendenser i medlemsstaterne på området, og at dette begreb ligeledes skal omfatte andre former for insolvensbehandling end likvidation. Denne ændring har samtidig vist sig at være nødvendig for at sikre kohærens med Rådets direktiv 77/187/EØF af 14. februar 1977 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder, eller bedrifter eller dele af virksomheder eller bedrifter⁽²⁾.
- (6) Det er hensigtsmæssigt at sikre, at de arbejdstagere, der er omfattet af Rådets direktiv 97/81/EF af 15. december 1997 om rammeaftalen vedrørende deltidsarbejde, der er indgået af UNICE, CEEP og EFS⁽³⁾, direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP⁽⁴⁾, og direktiv 91/383/EØF af 25. juni 1991 om supplerende foranstaltninger til forbedring af sikkerheden og sundheden på arbejdsstedet for arbejdstagere, der har et tidsbegrænset ansættelsesforhold eller et vikaransættelsesforhold⁽⁵⁾, ikke udelukkes fra dette direktivs anvendelsesområde.
- (7) Med henblik på at garantere retssikkerhed i forbindelse med insolvens hos virksomheder, der virker i flere medlemsstater, og konsolidere arbejdstagernes rettigheder i overensstemmelse med retspraksis ved Det Europæiske Fællesskabs Domstol er det nødvendigt at indføje en bestemmelse, hvori det eksplicit fastsættes, hvilken garantiinstitution der skal dække løntilgodehavender i disse tilfælde, og det er nødvendigt at sikre en korrekt anvendelse af bestemmelserne på området ved at inlede et samarbejde mellem medlemsstaternes relevante administrationer.
- (8) For lettere at indkredse de forskellige former for insolvensbehandling, navnlig i tværnationale tilfælde af insolvens, er det hensigtsmæssigt, at medlemsstaterne meddeler Kommissionen og de øvrige medlemsstater de former for insolvensbehandling, der medfører garantiinstitutionens indgriben.
- (9) Direktiv 80/987/EØF bør derfor ændres.

⁽¹⁾ EFT L 283 af 28.10.1980, s. 23. Direktivet er senest ændret ved akten vedrørende vilkårene for Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse.

⁽²⁾ EFT L 61 af 5.7.1977, s. 26. Direktivet er ændret ved direktiv 98/50/EF (EFT L 201 af 17.7.1998, s. 88).

⁽³⁾ EFT L 14 af 20.1.1998, s. 9. Direktivet er ændret ved direktiv 98/23/EF (EFT L 131 af 5.5.1998, s. 10).

⁽⁴⁾ EFT L 175 af 10.7.1999, s. 43.

⁽⁵⁾ EFT L 206 af 29.7.1991, s. 19.

(10) I overensstemmelse med nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet i traktatens artikel 5 kan målene for dette tiltag, nemlig tilpasning af visse bestemmelser i direktiv 80/987/EØF under hensyn til udviklingen på arbejdsmarkedet ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men bedre på fællesskabsplan. Dette direktiv omfatter kun, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål og er ikke mere omfattende, end hvad der kræves hertil —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 80/987/EØF foretages følgende ændringer:

1. Titlen affattes således:

»Rådets direktiv 80/987/EØF af 20. oktober 1980 om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens.«

2. Afdeling I og II affattes således:

»AFDELING I

Anvendelsesområde og definitioner

Artikel 1

1. Dette direktiv finder anvendelse på krav, som arbejdstagere i medfør af en arbejdsaftale eller et ansættelsesforhold har erhvervet i forhold til arbejdsgivere, der er insolvente i henhold til artikel 2, stk. 1.

2. Medlemsstaterne kan undtagelsesvis fra dette direktivs anvendelsesområde udelukke krav fra visse kategorier af arbejdstagere, fordi der findes andre former for garanti, hvis det fastslås, at disse sikrer arbejdstagerne en beskyttelse svarende til den, der fremgår af dette direktiv.

3. Medlemsstaterne kan udelukke følgende fra direktivets anvendelsesområde:

- a) tjenestefolk, der beskæftiges af en fysisk person
- b) partsfiskere.

Artikel 2

1. I henhold til dette direktiv anses en arbejdsgiver for at være insolvent, når der er indgivet begæring om indledning af kollektiv bobehandling med hjemmel i de administrative eller ved lov fastsatte bestemmelser i en medlemsstat som følge af arbejdsgiverens insolvens, som medfører, at arbejdsgiveren helt eller delvis mister rådigheden over sine aktiver, at der udpeges en kurator og at den myndighed, som har kompetence i henhold til nævnte bestemmelser:

- a) enten har truffet afgørelse om indledning af bobehandlingen
- b) eller har konstateret, at arbejdsgiverens virksomhed eller bedrift er lukket endeligt, og at de foreliggende aktiver ikke er tilstrækkelige til at berettige indledning af bobehandlingen.

2. Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes nationale retsregler for så vidt angår definitionen af udtrykkene »arbejdstager«, »arbejdsgiver«, »løn«, »erhvervet ret« og »delvis erhvervet ret«

Medlemsstaterne kan imidlertid ikke udelukke følgende fra direktivets anvendelsesområde:

- a) deltidsansatte som defineret i direktiv 97/81/EF
- b) personer med tidsbegrænset ansættelse som defineret i direktiv 1999/70/EF
- c) personer med vikaransættelsesforhold som defineret i artikel 1, nr. 2, i direktiv 91/383/EØF.

3. I dette direktiv forstås ved »forretningssted« ethvert sted, hvor arbejdsgiveren udøver en ikke-forbigående økonomisk eller erhvervsmæssig aktivitet under anvendelse af menneskelige ressourcer og reelle produktionsfaktorer.

AFDELING II

Bestemmelser vedrørende garantiinstitutionerne

Artikel 3

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at garantiinstitutioner, med forbehold af artikel 4, sikrer arbejdstagerne betaling af tilgodehavender, der hidrører fra arbejdsaftaler eller ansættelsesforhold.

De tilgodehavender, garantiinstitutionen dækker, er ikke-udbetalt løn, der er optjent i en periode, der ligger inden og/eller eventuelt efter en dato, som medlemsstaterne har fastsat.

Artikel 4

1. Medlemsstaterne kan begrænse den i artikel 3 omhandlede betalingspligt for garantiinstitutionerne.

2. Såfremt medlemsstaterne gør brug af den i stk. 1 omhandlede mulighed, fastsætter de den periode, for hvilken garantiinstitutioner dækker tilgodehavender. Dette tidsrum kan dog ikke være kortere end en periode, der omfatter de seneste tre måneders ikke-udbetalte løn.

Medlemsstaterne kan medtage denne minimumsperiode på tre måneder i en referenceperiode, der ikke kan være kortere end seks måneder.

3. Medlemsstaterne kan fastsætte et loft over garantiinstitutionens betalinger.

Såfremt medlemsstaterne gør brug af denne mulighed, skal de underrette Kommissionen om fremgangsmåderne ved fastsættelse af loftet.»

3. Følgende indsættes som afdeling IIIa:

»AFDELING IIIa

Bestemmelser vedrørende tværnationale tilfælde af insolvens

Artikel 8a

1. Såfremt en virksomhed, der har forretningssteder i mindst to medlemsstater, bliver insolvent som defineret i artikel 2, stk. 1, og der i en anden medlemsstat end den, hvor arbejdstageren sædvanligvis udfører sit arbejde, er begæret indledning af insolvensbehandling, dækker garantiinstitutionen i sidstnævnte medlemsstat.

2. Omfanget af arbejdstagernes rettigheder fastslås i henhold til den lovgivning, der gælder for den garantiinstitution, der skal dække.

3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at der tages hensyn til de beslutninger, der i de i denne artikels stk. 1 omhandlede tilfælde træffes inden for rammerne af en insolvensbehandling, jf. artikel 2, stk. 1, som er begæret indledt i en anden medlemsstat, når arbejdsgiverens insolvens som defineret i dette direktiv skal fastslås.

Artikel 8b

Med henblik på gennemførelsen af artikel 8a fastsætter medlemsstaterne et samarbejde mellem de relevante offentlige administrationer.»

4. Følgende indsættes som artikel 10a:

»Artikel 10a

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen og de øvrige medlemsstater, hvilke nationale former for insolvensbehandling der er omfattet af dette direktivs anvendelsesområde, og enhver ændring, der vedrører disse.

Kommissionen offentliggør disse meddelelser i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.«

5. Bilaget udgår.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 2003. Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen derom.

De anvender bestemmelserne i første afsnit på alle former for insolvens, der opstår for en arbejdsgiver efter disse bestemmelser ikrafttrædelse.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne sender Kommissionen de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.